

**Fundacja "Polskie Centrum Pomocy Międzynarodowej" (PCPM)
Sprawozdanie merytoryczne z działalności w roku 2010**

Nazwa Fundacji: Polskie Centrum Pomocy Międzynarodowej

Data wpisu w KRS: 23 czerwca 2006 roku

Numer KRS: 0000259298

Numer REGON:

Zarząd Fundacji:

Wojciech Wilk, Prezes

Krzysztof Iwiński, Wiceprezes

Sylwia Wilk, Członek Zarządu

Cele statutowe PCPM:

1. Niesienie wszelkiej pomocy ludziom dotkniętym skutkami kryzysów humanitarnych, wojen domowych, klęsk żywiołowych lub innych sytuacji zagrażających ich życiu lub dobrobytowi zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i za granicą,
2. dostarczanie pomocy humanitarnej,
3. udzielanie pomocy rozwojowej, technicznej, edukacyjnej i zdrowotnej,
4. propagowanie idei praw człowieka,
5. wsparcie uchodźców, migrantów, uchodźców wewnętrznych i innych grup w zakresie ochrony prawnej, potrzeb humanitarnych, aktywizacji zawodowej oraz innych potrzeb, zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i za granicą,
6. prowadzenie działalności społecznej, informacyjnej, kulturalnej, naukowej i oświatowej na rzecz rozwiązywania problemów globalnych, niesienia pomocy humanitarnej, praw człowieka oraz większego zaangażowania Polski w stosunkach międzynarodowych,
7. wspieranie wolontariatu.

Zasady, formy i zakres działalności statutowej z podaniem realizacji celów statutowych, a także opis głównych zdarzeń prawnych w jej działalności o skutkach finansowych,

Formy działalności statutowej przewidziane w Statucie Fundacji to:

1. organizowanie zbiorów publicznych oraz przygotowywanie i wysyłanie pomocy humanitarnej i rozwojowej,
2. organizowanie imprez, imprez masowych, koncertów, wydarzeń kulturalnych i artystycznych oraz innych podobnych przedsięwzięć,
3. prowadzenie i popieranie badań naukowych oraz innej działalności naukowej,
4. organizowanie wykładów, seminariów, konferencji oraz innych podobnych przedsięwzięć,
5. przyznawanie nagród, stypendiów i dotacji,
6. udział w przedsięwzięciach zgodnych z celami statutowymi Fundacji,
7. działalność wydawniczą, produkcję filmową, telewizyjną oraz multimedialną,
8. współpracę z mediami,
9. współpracę ze środowiskami akademickimi, oświatowymi, kulturalnymi i dziennikarskimi, a także instytucjami oraz osobami realizującymi cele zbliżone do celów Fundacji,
10. popieranie inicjatyw zmierzających do celów Fundacji,
11. współpracę z instytucjami publicznymi – w tym organami administracji rządowej i samorządowej – i organizacjami pozarządowymi działającymi w zakresie objętym celami fundacji oraz współpracę krajową i zagraniczną z wszelkimi instytucjami i osobami zainteresowanymi celami Fundacji.

Opis faktycznie prowadzonej działalności z uwypukleniem ważniejszych zdarzeń związanych z otrzymaniem lub wydatkowaniem środków finansowych.

W roku 2010 PCPM zrealizowało następujące projekty pomocowe

Kraj	Tytuł projektu	Źródło pochodzenia funduszy	Wysokość otrzymanej dotacji	Okres realizacji
Polska	Pomoc w poszukiwaniu pracy i porady prawne dla imigrantów w Warszawie	Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich Data przyznania środków: listopad 2009	73 865,15 zł	Grudzień 2009 – Maj 2010
Gruzja	Centrum doradczo-informacyjne dla młodzieży wiosek i centrów uchodźczych w Shida Kartli (Gruzja)	Fundusz RITA, Fundacja Edukacja dla Demokracji Data przyznania środków: 15 listopada 2009	39 926,00 zł	Styczeń – maj 2010
Gruzja	Rozwój lokalny- plany redukcji skutków katastrof naturalnych i kampania prewencyjna w obszarach wiejskich regionu Guria, Gruzja	MSZ – “Polska Pomoc” Data przyznania środków: 24 lutego 2010	327 891,00 zł	Marzec – grudzień 2010
Zambia	Wsparcie wiejskiego ośrodka zdrowia w miejscowości Nabwalya w Północnej Zambii	MSZ – “Polska Pomoc” Data przyznania środków: 24 lutego 2010	150 922,00 zł	Kwiecień – listopad 2010
Palestyna	Mleczną drogą do Południowego Hebronu: budowa sieci współpracy spółdzielczej pomiędzy drobnymi hodowcami kóz i owiec ze społeczności beduińskiej i lokalną spółdzielnią produkcyjną w regionie Masafer Yatta w Dystrykcie Hebron na Zachodni Brzeg Jordanu	MSZ – “Polska Pomoc” Data przyznania środków: 24 lutego 2010	352 070,00 zł	Maj – grudzień 2010
Sudan	Poprawa warunków życia oraz wsparcie czytelnictwa wśród młodzieży poprzez instalację zestawów oświetlenia solarnego w dwóch miejscowościach Południowego Sudanu	Polskie Towarzystwo Fotowoltaiki Podpisanie umowy partnerskiej: 13 września 2010	35 783,57 zł	Wrzesień – listopad 2010
Tadżykistan	Wirtualna sieć edukacyjna w Duszanbe (Tadżykistan) jako przykład dobrej praktyki w reformie edukacji	Fundusz RITA, Fundacja Edukacja dla Demokracji Data przyznania środków: 14 kwietnia 2010	38 900,00 zł	Czerwiec – wrzesień 2010
Polska	“Pomoc Rozwojowa” – czasopismo o pomocy rozwojowej i humanitarnej	MSZ – “Polska Pomoc” Data przyznania środków: sierpień 2010	19 970,00 zł	Wrzesień – grudzień 2010
Palestyna / Polska	Film „Należę do tej ziemi”	Fundacja BRE Banku	10 000,00 zł	Październik 2010 – luty 2011

Opis najważniejszych projektów zrealizowanych przez PCPM:

Misja PCPM w Palestynie

Projekt: Mleczną drogą do Południowego Hebronu: budowa sieci współpracy spółdzielczej pomiędzy drobnymi hodowcami kóz i owiec ze społeczności beduińskiej i lokalną spółdzielnią produkcyjną w regionie Masafer Yatta w Dystrykcie Hebron na Zachodni Brzeg Jordanu.

Okres realizacji: maj – grudzień 2010
Dotacja programu MSZ „Polska Pomoc” w wysokości 352 070zł

Projekt realizowany był na terenie Autonomii

Palestyńskiej w południowej części prowincji Hebron w regionie Masafer Yatta. Miejsce to zasiedlone jest przez kilkutyśniczną społeczność palestyńskich farmerów i hodowców bydła prowadzących skromne i spokojne życie, zamieszkujących w namiotach i jaskiniach. Ta bardzo tradycyjna społeczność bazuje nadal na niezmechanizowanym rolnictwie oraz tradycyjnej hodowli.

Opis potrzeb

Dramatyczna sytuacja lokalnej społeczności jest skutkiem postępującego rozprzestrzeniania się izraelskiego osadnictwa, które wypycha Palestyńczyków, tworząc skomplikowane sytuacje prawno-geograficzne. W ostatnich latach dochodziło tu do wielu incydentów z użyciem przemocy, wywołanych przez uzbrojonych osadników. To między innymi – dewastacja pól, wyrąb drzew, zatrucie studni i paszy dla zwierząt, systematyczne napastowanie pasterzy i dzieci w drodze do szkoły, jak również napaści na całe rodziny w środku nocy. Mimo posiadania dokumentów potwierdzających prawa do ziemi w tym regionie odmawia Palestyńczykom legalnego osiedlenia się oraz zabrania się im rozwijać niezbędną infrastrukturę taką jak: linie energetyczne, ujęcia wodne, drogi asfaltowe oraz budowa domów w rejonie Masafer Yatta.

Życie lokalnej społeczności jest wciąż bardzo blisko związane z hodowlą zwierząt, sprzedają mięsa i produkcją domowego nabiału. Dla wielu rodzin jest to jedyne źródło dochodu. Pomimo dużego potencjału produkcyjnego zwierząt, z powodu braku podstawowych zasobów (takich jak woda i pasza) oraz infrastruktury (jak dostawy prądu stwarzające dobre warunki do przechowywania wytworzonych produktów), lokalne stada systematycznie maleją.

Drobni hodowcy z tego rejonu we własnych domach produkują w tradycyjny i niesformalizowany sposób nabiał uzyskany z mleka owczego i koziego i sprzedają go na lokalnym rynku. Nieprawidłowe warunki dojenia, zbierania oraz chałupnicze metody stosowane przez hodowców zwiększają szanse skażenia mleka i obniżają jego jakość, przez co mogą spowodować poważne zagrożenie dla zdrowia. W przeszłości skażony nabiał powodował rozprzestrzenianie się chorób odzwierzęcych wśród konsumentów. Z tego powodu lokalny rynek nabiałowy nie jest zbyt zainteresowany domowymi produktami przetwórstwa mlecznego. Ten skutek braku zaufania dla jakości produktów mocno odbija się na oferowanej cenie. Kurcząca się możliwośći zbytu, zbyt mały przychód, oznaczający nieopłacalność produkcji, czego konsekwencją jest załamanie funkcjonowania starych mechanizmów ekonomicznych regionu. Odpowiedzią na zastałe problemy jest usprawnienie systemu produkcji i zbytu.

Cele projektu pomocowego

Głównym celem projektu było zapewnienie możliwości uzyskiwania stałych dochodów i poprawa warunków socjalno-bytowych 100 beduińskich hodowców owiec i kóz oraz ich rodzin. Cel realizowany został poprzez podwyższenie zdolności produkcyjnych hodowców, wyposażenie ich w niezbędny sprzęt i narzędzia konieczne do osiągnięcia sukcesu w dziedzinie implementacji programu zbierania mleka. Stworzono również system umożliwiający dostęp hodowców do mechanizmów profesjonalnej produkcji i zbytu swoich towarów.

Realizacja projektu

W pierwszej części projektu, w ramach udzielonej pomocy, polegającej na usprawnieniu i profesjonalizacji pracy hodowców podniesione zostały ich kwalifikacje, wiedza i umiejętności praktyczne zarówno w dziedzinie hodowli jak i produkcji mlecznej. Wiedza ta była przekazywana podczas cyklu szkoleń oraz w trakcie wizyt terenowych w gospodarstwach hodowlanych. Zadbano także o modernizację gospodarstw i wprowadzono nowoczesne rozwiązania usprawniające pracę. W ten sposób położony został nacisk na intensyfikację produkcji wysokojakościowego mleka a następnie na jego prawidłowy zbiór.

W ramach projektu utworzony został skup mleka, gdzie w kontrolowanych i higienicznych warunkach dokonywane jest zbieranie mleka od hodowców z kilku okolicznych wsi. System ten zapewnia zmniejszenie kosztów, które ponosiliby hodowcy indywidualnie organizujący przewożenie swego mleka do spółdzielni. Końcowym elementem jest centrum produkcyjne zarządzane przez lokalną spółdzielnię zrzeszającą hodowców w regionie. W miejscowości Yatta posiadają oni pomieszczenia produkcyjne, gdzie na niewielką skalę i jedynie w sezonie dojnym produkowano dotychczas podstawowe przetwory nabiałowe regionu. Realizacja projektu rozszerzyła ich ofertę produkcyjną, podwyższyła możliwości przerobowe, zmodernizowała pracę przetwórci oraz zadbała o podniesienie jakości opakowań i rozszerzyła możliwości zbytu.

Misja PCPM w Zambii

Projekt: Wsparcie wiejskiego ośrodka zdrowia w miejscowości Nabwalya w Północnej Zambii

Okres realizacji: kwiecień – listopad 2010

Dotacja programu MSZ „Polska Pomoc” w wysokości 150 922zł

Opis potrzeb

Miejscem realizacji projektu był wiejski ośrodek zdrowia w Nabwalya, położony w dystrykcie Mpika, w Północnej Prowincji Zambii, która uchodzi za jeden z najbardziej zacofanych rejonów kraju.

Bezpośrednim beneficjentem projektu wsparcia wiejskiego ośrodka zdrowia w Nabwalya była 12-tysięczna społeczność lokalna Doliny Luangwa. Z uwagi na położenie geograficzne, oraz trudności terenowe rejonu, dostęp do usług publicznych takich jak opieka medyczna jest tu bardzo ograniczony, i nie spełnia nawet podstawowych standardów jakości. Na terenie Doliny występuje tylko jeden wiejski ośrodek zdrowia, liczący 7 łóżek szpitalnych, który jest obsługiwany przez jednego pielęgniarkę. Stosunek wykwalifikowanego personelu medycznego do ilości pacjentów, który wynosi 1 do 12 000 jest zatem dramatycznie niższy od standardu 2,5 na 1000 mieszkańców, uważanego przez WHO za konieczny do zagwarantowania podstawowych usług zdrowotnych. Katastrofalny stan wyposażenia kliniki dodatkowo utrudniał pracę pielęgniarki. Jedynym profesjonalnym sprzętem, który można tu było wskazać była lodówka do przechowywania szczepionek. Poza tym, brakowało wszystkiego: od bandaży, rękawiczek lateksowych, podstawowych środków przeciwbólowych, po aparaturę medyczną. W ośrodku nie było światła, co sprawiało, że nocne zabiegi, np. odbieranie porodu, praktykowane było przy świetle latarki.

Cele projektu

Według Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka ONZ, równy dostęp do standardu życia zapewniającego zdrowie i dostęp do opieki medycznej są podstawowymi prawami człowieka, przyczyniającymi się do rozwoju demokracji. Dlatego, celem ogólnym projektu wsparcia wiejskiego ośrodka medycznego w miejscowości Nabwalya było działanie na rzecz:

1. poprawy równości i sprawiedliwości w dostępie do usług publicznych i opieki zdrowotnej w krajach rozwijających się;
2. wyrównywania szans grup mniej uprzywilejowanych, w tym środowisk biednych i wiejskich w dostępie do usług publicznych i opieki zdrowotnej;

Bezpośrednim celem projektu była poprawa stanu zdrowia 12-tysięcznej społeczności Doliny Luangwa, jako czynnika rozwoju społeczno-gospodarczego rejonu, poprzez:

1. Poprawę jakości usług medycznych w ośrodku zdrowia w Nabwalya:
 - a. - usprawnienie infrastruktury oraz funkcjonalności kliniki
 - b. - zwiększenie, oraz podnoszenie kwalifikacji zasobów kadrowych
 - c. - zwiększenie zasobów sprzętowo-farmakologicznych
2. Promocję alternatywnych źródeł energii wśród ludności Doliny Luangwa
3. Podniesienie wiedzy polskiej opinii publicznej na temat problemów rozwojowych Zambii

PCPM opracował zintegrowany plan wsparcia wiejskiego ośrodka medycznego w Nabwalya, odpowiadający w sposób kompleksowy na potrzeby miejscowej społeczności w zakresie poprawy jej bezpieczeństwa zdrowotnego. Formuła projektu została wypracowana w oparciu o dwie wizyty studyjne 2-

osobowego zespołu pracowników PCPM w Nabwalya, oraz rekomendacje i dyskusje z pielęgniarką kliniki, wodzem Nabwalya, oraz partnerem lokalnym - Misją Katolicką Chilonga-Nabwalya. Otrzymane dofinansowanie z programu MSZ „Polska Pomoc” pozwoliło na objęcie następujących kierunków działań w zakresie podniesienia stanu zdrowotności lokalnej ludności:

1. usprawnienie infrastruktury oraz funkcjonalności placówki medycznej w Nabwalya poprzez zwiększenie jej zasobów sprzętowo-farmakologicznych oraz zainstalowanie słonecznej instalacji elektrycznej, w celu oświetlenia najbardziej newralgicznych miejsc ośrodka;
2. zwiększenie, oraz doszkolenie zasobów ludzkich poprzez organizację intensywnych kursów dla niewykwalifikowanych lokalnych pracowników służby zdrowia (*Community Health Workers*), oraz personelu odbierającego porody (*Traditional Birth Attendants*).

Misja PCPM w Gruzji

Projekt: Rozwój lokalny- plany redukcji skutków katastrof naturalnych w samorządach i kampania prewencyjna w obszarach wiejskich regionu Gurii, Gruzja

Okres realizacji: marzec – grudzień 2010

Dotacja programu MSZ „Polska Pomoc” w wysokości 327 891zł

Zakres potrzeb

Projekt, którego miejscem realizacji były trzy samorzady regionu Guria w Gruzji: Ozurgeti, Lanchkhuti i Chokhatauri miał na celu ogólnie podniesienie efektywności zarządzania lokalnego w sytuacjach kryzysowych katastrof naturalnych rodzaju: powódź, pożar, osuwisko ziemi, wichura, trzęsienie ziemi i zapobiegania im oraz podniesienie świadomości i kompetencji społeczeństwa w wymienionym zakresie.

Sytuacja zastana w samorządach w chwili rozpoczęcia realizacji projektu była następująca:

- w Gruzji nie istniały żadne plany zarządzania kryzysowego,
- działania w sytuacjach zagrożenia były spontaniczne i nie uregulowane żadnymi procedurami, \
- poziom świadomości ludzi co do sposobu zachowania się na poziomie tzw. zwykłego obywatela, czynników powstawania sytuacji zagrożenia i metod zapobiegania im, był praktycznie żaden.

W dalszej i szerszej perspektywie celem realizacji projektu było podwyższenie jakości zarządzania kryzysowego i poziomu świadomości społecznej w tym zakresie w Gruzji, nie tylko w regionie Guria.

Realizacja projektu obejmowała dwa główne działania:

1. Budowy/Opracowania efektywnych planów zarządzania kryzysowego w samorządach Ozurgeti, Lanchkhuti i Chokhatauri, realizowanych poprzez m.in.:
 - 1) Warsztaty przeprowadzone polskich ekspertów w Gruzji oraz wizyta studyjna przedstawicieli strony gruzińskich samorządów w Polsce;
 - 2) Przygotowanie planów zarządzania kryzysowego w jednostkach samorządu terytorialnego;
 - 3) Finalizacja planów przez grupy robocze i złożenie ich do rozpatrzenia rad Sakrebulo, oraz ich zatwierdzenie.
 - 4) Ocena jakości przygotowanych planów zarządzania kryzysowego we współpracy z Departamentem Zarządzania Sytuacjami Kryzysowymi gruzińskiego MSW
2. Kampanii społecznej reagowania na sytuacje kryzysowe i promocji działań prewencyjnych wśród lokalnej społeczności, ze szczególnym uwzględnieniem ludności obszarów wiejskich, realizowanej poprzez m.in.:
 - 5) Warsztaty w miejscowościach regionu Guria na temat zagrożenia klęskami żywiołowymi, wsparte kampanią informacyjną, ulotkami i plakatami;
 - 6) Zorganizowanie obozu letniego dla młodzieży.

Rezultaty projektu:

- W trzech samorządach: Ozurgeti, Lanchkhuti i Chokhatauri powstały nowoczesne plany zarządzania kryzysowego reagowania w sytuacji typu: pożar, powódź, trzęsienie ziemi itp. i zostały one przyjęte przez miejscowe rady, przez co są one częścią prawa lokalnego. Stało się to dzięki wyodrębnieniu grup roboczych i ich pracy nad planami zarządzania kryzysowego, odbyciu wizyty studyjnej w Polsce, konsultacjom z trenerami polskimi. Efekt ostateczny planów był pod kontrolą polskich ekspertów.
- Młodzi mieszkańcy terenów wiejskich wiedzą co zrobić w sytuacjach katastrof naturalnych, zostali przeszkoleni uczniowie szkół i uczestnicy obozu letniego, jest to efektem kampanii społecznej,

warsztatów w miejscowościach regionu, dystrybucji ulotek i plakatów, odbył się młodzieżowy obóz letni, z którego dzieci przeprowadziły lekcje w swoich miejscowościach.

- 10 trenerów w tematyce edukacji nt reagowania w sytuacji klęsk żywiołowych zostało przeszkolonych przez polskich trenerów.

Misja PCPM w Tadżykistanie

Projekt: Wirtualna sieć edukacyjna w Duszanbe (Tadżykistan) jako przykład dobrej praktyki w reformie edukacji

Okres realizacji: czerwiec-wrzesień 2010

Dotacja programu RITA w wysokości 38 900 zł.

Projekt przeprowadzono w Azji Środkowej, w okresie 1.06.2010 a 31.09.2010, w Tadżykistanie, stolicy kraju - Duszanbe. Najważniejszym działaniem było zbudowanie sieci komputerowej między szkołami w Duszanbe oraz uruchomienie platformy edukacyjnej. Platforma o adresie www.schools.tj uruchomiona została w bezpłatnym oprogramowaniu Moodle, który dedykowany jest tworzeniu edukacyjnych stron www oraz prowadzenia kursów internetowych. Drugim działaniem było przeszkolenie nauczycieli w korzystaniu z oprogramowania Moodle. Najważniejsze rezultaty - 10 szkół uzyskało połączenie z siecią komputerową z pozostałymi szkołami w mieście. Obecnie na 127 szkół w Duszanbe 118 jest połączonych siecią komputerową (lub ma Internet). Zostało przeszkolonych 80 nauczycieli, na platformie do tej pory umieszczono 80 materiałów edukacyjnych w języku tadżyckim.

Osiągnięte rezultaty projektu:

1. Rozbudowa sieci komputerowej Intranetu w ok. 100 szkołach podstawowych i średnich miasta Duszanbe.
2. 140 000 uczniów w szkołach otrzymało dostęp do elektronicznych materiałów edukacyjnych
3. 80 nauczycieli w szkołach w Duszanbe zostało przeszkolonych w nowoczesnym nauczaniu i tworzeniu TIK
4. Stworzenie w krajowym systemie nauczania 80 elektronicznych materiałów edukacyjnych w języku tadżyckim
5. Stworzenie Platformy edukacyjna z oddzielnymi działami dla przedmiotów nauczania, kursami i forami dyskusyjnymi

Misja PCPM w Sudanie

Projekt: Poprawa warunków życia oraz wsparcie czytelnictwa wśród młodzieży poprzez instalację zestawów oświetlenia solarne w dwóch miejscowościach Południowego Sudanu

Okres realizacji: wrzesień – listopad 2010

Finansowanie: umowa partnerska z Polskim Towarzystwem Fotowoltaiki

Opis potrzeb

Południowy Sudan jest zapewne najbardziej zacofanym pod kątem rozwoju gospodarczo-społecznego regionem na świecie. Pracownicy organizacji pozarządowych, którzy tam pracują, przyznają że każde inny kraj ma lepszą sytuację od tego zapomnianego obszaru Afryki. Jest to niewątpliwie prawda. Południowy Sudan przez stulecia był obszarem, z którego arabscy (a potem i europejscy) kupcy pobierali kość słoniową i niewolników. Pierwsze inwestycje rozwojowe rozpoczęły się na tym obszarze dopiero na początku XX wieku, lecz i tak nie było to wiele: na obszarze wielkości Francji, zamieszkanym przez 8 mln ludzi, istnieje tylko kilkadziesiąt murowanych szkół, brak jest wodociągów, zaś w 2004 roku ilość asfaltowych dróg na tym regionie Sudanu wynosiła... 2km (główna ulica w stolicy Południowego Sudanu, Jubie). Wioski takie jak Malualkon lub miasta jak Aweil nie mają nic więcej niż pas startowy dla samolotów które są jedynym łącznikiem ze światem – drogi wiodące przez busz są nieprzejezdne podczas pory deszczowej – oraz kilku studni. Ze względu na brak jakichkolwiek inwestycji prorozwojowych w poprzednich dziesięcioleciach oraz zniszczenia podczas wojny domowej z północnym Sudanem (1983-2003) idą dramatycznie niskie wskaźniki dotyczące długości życia (ok. 40 lat), śmiertelności dzieci (do 20% dzieci umiera nie dożywając 5. roku życia), analfabetyzmu (około 80%), opieki zdrowotnej, itd.

Za wyjątkiem czterech miast (Juba, Wau, Bentiu i Malakal), żadna miejscowość w Południowym Sudanie nie ma prądu elektrycznego. W miastach niektóre domy i sklepy mają generatory, co nie jest ekonomiczne zważywszy, że benzyna musi być dowożona sudańskimi drogami tysiące kilometrów z północy kraju i

przez to jest bardzo droga. W mniejszych miejscowościach, takich jak Aweil lub Maluakon, życie zamiera po zapadnięciu zmroku. W domach nie ma światła (oprócz świeczek i latarek). Na ulicach jest ciemno, przez co zamiera handel i dochodzi do bardzo wielu wypadków drogowych z udziałem pieszych. Mieszkańcy Południowego Sudanu masowo wylegają na ulice podczas pełni księżyca, bo tylko wtedy mogą zrobić coś innego wieczorem niż iść spać.

Projekt miał na celu założenie oświetlenia w domach (oznaczonych na zdjęciach satelitarnych symbolem domu) oraz oświetlenia głównych „ulic handlowych” Maluakon i Aweil. Projekt ten wpłynie więc bezpośrednio na życie 50500 osób oraz przyczyni się do rozwoju edukacji, poprawy warunków życia.

Do tej pory w Sudanie podejmowano tylko bardzo niewielkie i szczątkowe projekty tego typu. Zważywszy, że prawie 100% ludności na tym obszarze nie ma prądu, nasz projekt – choć ważny jako projekt pilotażowy – wpisuje się w starania międzynarodowe zmierzające do rozwoju tego obszaru kraju. W prowincji Północny Bahr El-Ghazal do tej pory nie był realizowany żaden projekt tego typu (źródło: OCHA Sudan).

Cel projektu

Rozwój obszarów wiejskich oraz oświaty w stanie Północny Bahr El-Ghazal (Południowy Sudan) poprzez instalację fotowoltaicznych zestawów oświetleniowych (energia słoneczna). Cele szczegółowe obejmowały:

1. Wsparcie czytelnictwa wśród młodzieży poprzez instalację zestawów oświetleniowych w domach rodzin posiadających dzieci w wieku szkolnym oraz w bibliotekach we wsi Maluakon oraz w mieście Aweil
2. Wniesienie widocznego wkładu w poprawę warunków życia mieszkańców oraz rozwój handlu we wsi Maluakon oraz w mieście Aweil poprzez oświetlenie najważniejszych części wspólnych tych miejscowości (targ, najważniejsze skrzyżowania) przy użyciu „słonecznych latarni”.

Osiągnięcia projektu

Najważniejszym sukcesem projektu było oświetlenie 143 chat i budynków mieszkalnych. Zainstalowano także systemy oświetleniowe w dwóch ośrodkach zdrowia, szkole i innych budynkach użyteczności publicznej.

Projekty PCPM w Polsce

Film „Należę do tej ziemi”

Okres realizacji: październik 2010 – luty 2011

Finansowanie: Fundacja BRE Banku

Realizacja zdjęć miała miejsce w okresie od 27 października do 11 listopada 2010 roku w regionie Masaffer Yatta na Zachodnim Brzegu Jordanu (Autonomia Palestyńska). Ekipa filmowa składała się z 4 osób: Jarosław Giermaziak (scenariusz i reżyseria), Tymon Wyciszkiwicz (scenariusz i reżyseria), Piotr Bukojemski (operator kamery), Grzegorz Kucharski (realizator dźwięku). Opieką na miejscu zajmowała się koordynatorka PCPM – Agata Ferenc oraz wolontariusz PCPM Tomasz Bauer.

Ekipa filmowa odwiedziła miejsca, w których realizowany jest projekt PCPM na rzecz społeczności beduińskiej. Filmowcy m.in. byli obecni w czasie otwarcia spółdzielni zrzeszającej palestyńskich hodowców owiec i kóz, która powstała w ramach projektu PCPM w celu zmniejszenia ubóstwa tej grupy społecznej.

Film „Należę do tej ziemi”, został współfinansowany ze środków Fundacji Bre Banku, ma na celu przybliżenie polskim odbiorcom problemów rodzin z tego regionu, a tym samym – problemów mieszkańców Globalnego Południa.

Gotowy materiał został rozpowszechniony wśród uczniów szkół średnich, studentów wyższych uczelni, mediów oraz organizacji pozarządowych. W grudniu 2010 roku wykonano wysyłkę pocztową 200 kopii filmu wraz z informacją na jego temat oraz pakietem informacji nt. edukacji rozwojowej. Do wysyłki dołączono egzemplarze specjalistycznego kwartalnika „Pomoc Rozwojowa” wydawanego przez Polskie Centrum Pomocy Międzynarodowej. Przesyłka trafiła do wybranych szkół średnich, uczelni wyższych, organizacji pozarządowych oraz mediów.

Dystrybucja filmu będzie kontynuowana w 2011 roku. Udało nam się nawiązać współpracę z TVP. Emisja filmu odbędzie się na antenie TVP INFO w lutym 2011 r. Planujemy również pokazy w czasie imprez

organizowanych przez organizacje pozarządowe oraz MSZ, m.in. Tygodnia Edukacji Globalnej oraz Festiwalu „Globalny rozwój w kinie”(którego współorganizatorem jest PCPM).

Pomoc w poszukiwaniu pracy i porady prawne dla imigrantów w Warszawie

Okres realizacji: grudzień 2009 – maj 2010

Finansowane dzięki dotacji z Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich

W okresie od 15 grudnia 2009 do 31 maja 2010r. w ramach projektu, chęć uczestniczenia w programie w ramach pomocy w zakresie poszukiwania pracy zadeklarowało 70 imigrantów/ 280 osób z rodzin imigrantów.

Osoby zgłaszające się osobiście lub telefonicznie umawiane były na spotkania ze specjalistą ds. poszukiwania pracy. Po zebraniu odpowiednich informacji na temat doświadczenia zawodowego i umiejętności osoby zgłaszającej się do PCPM, pracownik Fundacji sporządzał z beneficjentem odpowiedni plan działania. W zależności od indywidualnych potrzeb beneficjenta sporządzano lub tylko aktualizowano Curriculum Vitae lub odbywano wizyty w urzędach (np.: w celu zarejestrowania osoby w Urzędzie Pracy, pomocy w uzyskaniu numerów NIP i PESEL) .W ramach tego komponentu realizowane były wizyty w urzędach, bez których niemożliwym byłoby znalezienie pracy. Inne wizyty w urzędach i pomoc w załatwianiu spraw urzędowych realizowana była w ramach komponentu pomocy prawnej.

Porady prawne PCPM obejmowały analizę prawną sytuacji klienta-cudzoziemca w kontekście jego pobytu w Polsce, a następnie konkretne porady, z zakresu różnych dziedzin prawa, dotyczące elementarnych czynności prawno-administracyjnych, jakie cudzoziemiec powinien podjąć zaraz po uzyskaniu legalnego pobytu na terytorium Polski. Pomoc była skierowana tylko do cudzoziemców, którzy przebywali w Polsce legalnie , wyłączając osoby objęte jedną z form ochrony międzynarodowej .

Doradca prawny prowadził systematyczną bazę pojedynczych klientów wraz z dokumentacją oraz informacją na temat udzielonej pomocy. Baza ta był cennym instrumentem w pracy z beneficjentem, gdyż umożliwiała doradcy prawnemu, jak i pozostałym doradcom funkcjonującym w ramach PCPM na bieżącą analizę sytuacji prawno-społecznej cudzoziemca.

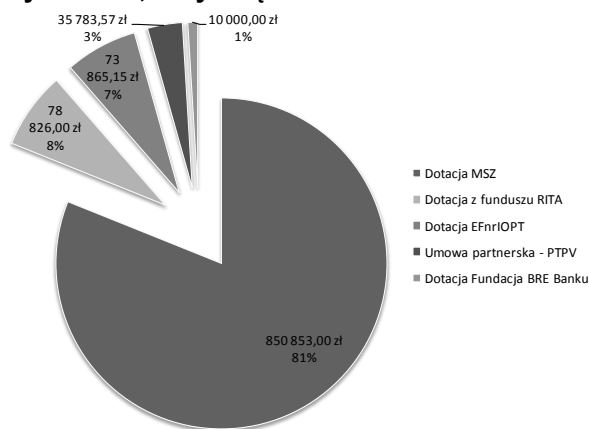
Kwartalnik specjalistyczno-naukowy „Pomoc Rozwojowa”

Okres realizacji maj-grudzień 2010

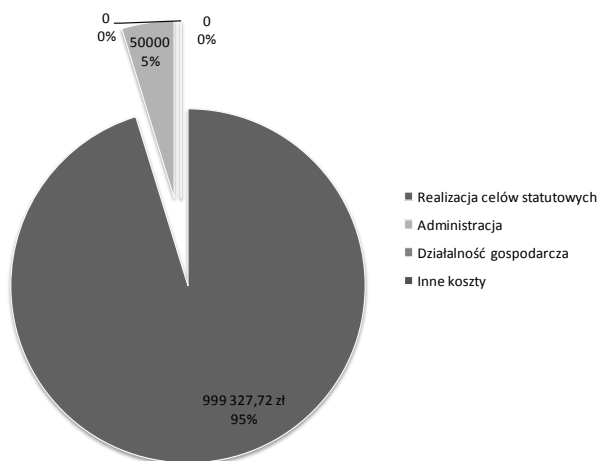
Finansowanie w ramach projektów PCPM.

**INNE INFORMACJE O DZIAŁALNOŚCI PCPM WYMAGANE ZGODNIE ZE WZOREM
SPRAWOZDANIA ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO.**

**Informacja o wysokości uzyskanych
przychodów, z wyodrębnieniem ich źródeł**

Informacja o poniesionych kosztach

Liczba osób wg zajmowanych stanowisk

	Obywatele polscy				Obywatele kraju przyjmującego
	Umowa o pracę	Umowa-zlecenie	Umowa o dzieło	Wolontariusze	Umowa o dzieło
Biuro PCPM w Warszawie	2	1	15	7	--
Misja PCPM w Palestynie	0	1	0	4	6
Misja PCPM w Gruzji	0	1	5	0	39
Misja PCPM w Tadżykistanie	0	2	0	2	3
Misja PCPM w Zambii	0	1	0	1	6
Misja PCPM w Sudanie	0	0	0	1	2
RAZEM	2	6	20	16	56

W roku 2010 PCPM nie prowadziło działalności gospodarczej.

Informacja o prowadzonej działalności gospodarczej według wpisu do rejestru przedsiębiorców KRS,

Opis faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej, z podaniem jej oznaczenia w ramach PKD wpisanego do rejestru przedsiębiorców KRS.

W roku 2010 PCPM nie prowadziło żadnej działalności gospodarczej

Informacja o odpłatnych świadczeniach realizowanych przez fundację w ramach celów statutowych z uwzględnieniem kosztów tych świadczeń

W roku 2010 PCPM nie prowadziło odpłatnej działalności statutowej. Cała działalność PCPM miała charakter bezpłatny.